

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1885-07-24

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 7 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10283>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ 72

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

ΤΙΟΣ Β'

Συνδρομή υποχρεωτική έτησία προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 6. Εν τῷ εξωτερικῷ Σελ. 12.

* Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΛΗΓΙΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβὴ κατ' ὄποιον πῶν. Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορᾷ τὴν "ΣΑΛΛΗΓΙΑ" δίδον νὰ διευθύνεται τῷ Συναρκτῇ Σ. ΧΥΜΟΥΖΙΟΥ εἰς Λεμεσό. Εἰρηὶ Σ. ΠΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ ἐπιρροή σου προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ὀψιῶς θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

24, ΙΟΥΛΙΟΥ 1885.

Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ μέλαν ἐκ Βορρᾶ ἀνυψούμενον νέφος καὶ ἐν τῷ νέφει φῶς, ἀλλ' οὐδὲν ἐν τῷ φωτὶ, καὶ ἐν τῷ φωτὶ κάτοπτρον καὶ ἐν τῷ κατόπτρῳ ἡ μεγάλη πόλις ἡ Βαβυλῶν, ἡ Λουδίνον κέκληται ἥς ὑπερθεν ἔστη τὸ νέφος. Καὶ εἶπε μοι υἱὸς ἀνθρώπου οὗ τὸ ὄνομα «Pall Mall» βλέψον καὶ ἰδὲ ὦ ἄνθρωπε σὺ ὁ προστασίαν τῆς δημοσίας ἡθικῆς ἀπαιτῶν καὶ διὰ τὴν πλεονασίαν τῶν ἀνηθικότητων δυσανασχετῶν, βλέψον στυγερῶς τῷ βλέμματι καὶ ἰδὲ ἐν τῇ Μητροπόλει ταύτῃ, ἐκ τῶν ἀνακτόρων τῆς ὁποίας ἔχεις τοὺς ἀρχηγούς, καὶ γινώθι ἐκ τοῦ δείγματος τὸ ποῖόν τοῦ πράγματος ὑπερ ἀπαιτεῖς.

Ἐν τῇ φωνῇ ταύτῃ ἐταράχθη τὰ ἐντός μου καὶ περιδεῖ ἐλέμμαι ἠτένιστα τῷ κατόπτρῳ. Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ κόρας μυρίας κλαιούσας καὶ τὰς κόμιας τιλλούσας ὡς δεινὴν πεπονθῆσας συμφορὰν, οὐκ ἐτόλμων δ' ἐρωτῆσαι τί τὸ τῆς τσαούτης αὐτῶν θλίψεως αἴτιον. Στραφεῖς οὖν, τὸ τὴν διαταγὴν ταύτην δόν μοι πρόσωπον ἀνεζήτησαν, ἀλλ' ἐκεῖνο μόλις ἀνοῖξαν τὸ στόμα ἠρπάγη καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἤχθη. Τούτῳ παρακολουθήσας ἴσταμαι ἤδη ἐξωθεν (κέκλεινται γὰρ αἱ θύραι) ἵνα τὴν ἀλήθειαν συλλέξω· μεταδῶ ταύτην ὡς ἔρει ὑμῖν. Σιγαῖτε οὖν...

Ἐπειδή τις καὶ ἐμάθαμεν τότε με εὐχαρίστησίν μας ὅτι ὁ Μεχεμέτ Ἄλη

Ἐφέντης βουλευτῆς ἀγκάλεσεν εἰς τὸ Συμβούλιον τὸν χωρικὸν παπᾶν, ποῦ ἔγραψεν ὁ «Χωριάτης», ὅτι ἐζητήσαν 2 γρόσια χρεωστούμενά του διὰ νὰ θάψη ἓνα παιδί, διὰ τοῦτο ἀγκαλοῦμεν καὶ ἐμεῖς κοντὰ τοῦ ἐνα βουλευτῆν ποῦ κηθῶ; εἶδαμεν εἰς ὄλας τὰς συνεδριάσεις; δὲν ἔκαμεν τὸ χρέος του εἰς τὸ Συμβούλιον, ἀλλὰ ἐσυμφώνησεν με τοὺς ἀγγλους καὶ ἐφώνησε γ ἐς ὅποταν ἔλεγαν οἱ Ἑγγλέζοι γ ἐς καὶ ν ὁ ο υ ὁπότε ἔλεγαν ἐκεῖνοι ν ὁ ο υ.

Πρῶτα καὶ καλὴ ἀρχὴ, ἐφέντιμ ἔβη, ἐλείνος ὁ ἀντιπρόσωπος, [ποῦ ἂν τὸ θελήσης θὰ σοῦ πῶ καὶ ποῖου μέρους ἀντιπρόσωπος εἶνε καὶ πῶς τὸν λαλοῦν, ἀμμὰ ἀφοῦ σοῦ πῶ ὄλα τὰ κουσούρια του καὶ ὕστερα] πρῶτα καὶ καλὴ ἀρχὴ λοιπὸν, ἐφώνησε ν ὁ ο υ μαζὺ με τοὺς Ἑγγλέζους καὶ ἐνεκήθησαν οἱ δικοὶ μας εἰς τὴν πρότασιν ποῦ ἔβη εἰς νὰ κάμουν νόμον ὅτι, ὅταν οἱ βοσκοὶ ἐνὸς χωρίου ταῖζον τὰ σπέρματα, τὰ ἀμπέλια κτλ. εἰς μέρος παράμερον ἢ τὴν νύκταν ποῦ δὲν τοὺς βλέπει κανένας νὰ μὴ ζητᾶ τὸ δικαστήριον δύο μάρτυρας, ἀλλὰ νὰ καταδικάζη ὅλους τοὺς βοσκούς τοῦ χωρίου διὰ νὰ μολογοῦν τὸν ζημιωτὴν καὶ νὰ μὴ κάμνουν χαττίρια εἰς τὸν ἀρκατάση τους ζημιωτὴν. Δεύτερον, κουσούριν (με συμπαθεῖο λέγω τα κουσούρια ἐγὼ, ἀλλ' ἐὰν ἡ εὐγενεῖα σου καὶ ὁ λαὸς Τούρκων καὶ Χριστιανῶν τὰ κρίνη πῶς δὲν εἶνε κουσούρια, πέ μου το νὰ γράψω πῶς εἶνε

καλὰ καὶ ἐπιτινεμένα πράματα διὰ νὰ διαλέξη ἄλλην φορὰν ὁ λαὸς ὅλον τέτοιους νὰ στέλλη εἰς τὸ Συμβούλιον ποῦ ἔβη τὸ γ ἐς καὶ τὸ ν ὁ ο υ). Καὶ λοιπὸν ἐφέντιμ ἔβη, δεύτερον κουσούριν ἔκαμε ποῦ εἶπε ν ὁ ο υ εἰς τὴν πρότασιν τοῦ δικοῦ μας νὰ γείνη ἡ ἀδεία τοῦ κυνηγίου 5 τελένια ἀντὶ 10, ὥστε ποῦ νὰ δύναται κάθε πτωχὸς ποῦ πιάσει ττουρέκιν 5—6 φορὰς μόνον ὀλόγγρα ταῦ χρόνου νὰ πέρη ἀδείαν διὰ νὰ μὴ πέφτη εἰς τὸν πελᾶν ὅποτε πιάση τὸ ττουρέκιν του διὰ νὰ πάγη νὰ γυρίση τὸ πο σ τ ἄ ν ι ν του ἢ τὸ ἀ μ π ἔ λ ι ν του καὶ ἂν εὕρη κανένα λῶν ποῦ τοῦ τὰ τρώγει νὰ τὸν πέξη.

Τρίτον κουσούριν, ἐφέντιμ ἔβη, ἔκαμε ποῦ εἶπε ν ὁ ο υ με τοὺς Ἑγγλέζους καὶ ἐχάλασεν τοὺς δικοὺς μας ποῦ ἠθέλησαν νὰ γράψουσιν οἱ Ἑγγλέζοι πάνω εἰς τὰ μερκεῖλια τὴν ἡμέραν τοῦ μηνὸς καθὼς τὴν γνωρίζομεν ἡμεῖς καὶ Τούρκοι καὶ Χριστιανοὶ ἀπὸ τὸ φεττικτὲν, ἤγουν νὰ γράφουν καὶ φράγκικα καὶ ρωμαϊκὰ τὴν ἡμέραν τοῦ μηνὸς καθὼς ἔκαμεν καὶ ἡ Τουρκία, διὰ νὰ γνωρίζη ὁ χωρικός τὴν ἡμέραν τῆς δίκης του καὶ νὰ μὴ κάμνη λάθος καὶ νὰ πληρώνη πρόστιμον. Ἐμάθαμεν μάλιστα πῶς τὴν ἡμέραν ἐλείνην ἐσηκώθη ὁ προκομμένος μας, ἐφέντιμ ἔβη, καὶ εἶπε νὰ γράφουν μόνον μίαν χρονίαν, καθὼς τῶρα τὰ φ ρ ἄ γ κ ι κ α, διότι ἂν γράφουν καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ Χαζιρᾶν (Ἰου-

νίου) και Ττεμούζ (Ιουλίου) κλπ. καθώς την γνωρίζουν οι Κυπριώτες, εννά ζητήση και κείνος να γράφουν τρεις ή μέρας, ήγουν και άράπικα διά να γίνη κάρμα καρισία και έψήφισε με τους Έγγλέζους και έμεινε μόνον ή φράγκικη ήμερομηνία. Θέλετε και άλλο; ακούτατε και άν μπορήσ, έφέντιμ έβετ, μήν θυμώσης και μήν τόν πέψης 'ς τόν διάολον ενένον τόν άντιμουτσουνον. Ήτον ο ίδιος ένας από την έπιτροπήν που έκατέβασε μερικούς μισθούς τους Έγγλέζους; που πένουν με τας χιλιάδας τας λίρας, ενώ οι φτωχοί Κυπριώτες με τὰ σελίνια μόνον; υπέγραψε πρώτος εις τὸ γράμμα τῆς έπιτροπῆς, που έλεγε να τους κατεβάσουν και έμω; άμα ειδε τους Έγγλέζους και εκραζώσαν, έγύρισε και ειπε μετά τους ν ο ο υ .

Θέλετε και άλλο;—Οι δικοί μας ήθελαν να βάλουν εις τόν νόμον, όταν ενός φτωχού πουλιέται τὸ μάλιν του για χρέος ή για μίριν να μη μπορούν να του πουλήσουν τὸ ζευκάριν του, ένα θονικόν, την προβιζιόναν των παιδιών του για ένα μῆνα και τὸ έναν κάρτον των χωραφιων του για τών δεινδρών του και εκείνος, έφέντιμ έβετ, ο λεγάμενός μας εφώναζε μαζί με τους Έγγλέζους; ν ο ο υ και δεν έγινεν αυτὸς ο νόμος για την φτωχολογιάν.

Άκουσε και άλλο γουρσουλίκι του, έφέντιμ έβετ, οι δικοί μας ήθελαν να κάμουν νόμον να όρίζουν οι άρχάδες του κάθε χωριου πότε ν' αρχίζου) να ρίπτουν τὰ χαρούπια και πότε ν' αρχίζου) να τρυγοῦν εις κάθε μερραν δια να μη γαλα τὸ πράγμα και βγάλλουν κακὸν όνομα τὰ μαξούλια τῆς Κύπρου και δεν πουλουονται εις καλὰς τιμάς και εκείνος έβαλε τὸ χέριν του εμπρός εις τὸ στόμαν του για να μη ακούτη. άλλος και ειπεν εις τόν φίλον του τόν Ουσειν έφέντην να πῆ τὰ εναντία και να μη γείνη ο νόμος εκείνος, επειδήτις δεν τόν ήθελαν οι Έγγλέζοι.

Αυτὰ για την ώραν έμαθα; ύστερα άν μάθω και άλλα κουσούρια του εννά τὰ γράψω για να τόν άγκαλέσης του χρόνου εις τὸ μετζιλίσιν, άν μείνη και του χρόνου καθὼς άγκάλεσε τόν Παπὰν για τὰ δὸθ γρόσια και να τόν κάμης και εκείνον ρεζιλιν καθὼς του ταιριάζει.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ.

Ίσχυρά ρωσική δύναμις προήλασε

πρός τὸ Ζουλφικάρ. Οι Ρώσοι εισέρχονται εις τὸ Περσικὸν ἔδαφος, ὡσεὶ εισέρχονται εις τὸ ρωσικόν. Ἐξ Ἀσχαβὰδ ἀποπέλλονται πλείστοι και σημαντικαὶ ἐπικουρίαι τοῖς Ρώσοις. Οι Ἀφγανοὶ διατελοῦσιν ἐν ἀγωνίᾳ και ἀμηχανίᾳ, ἀλλὰ φαίνονται ἀποφασιστικοί. Πιστεύεται ὅτι ὁ συνταγματάρχης Ἀλικάνωφ ἀπόρασιν ἔχει να ἐπισπεύσῃ τὸν πόλεμον και ὅτι ἐξαπατᾷ τὸν Τζάρον. Ἐπὶ τῇ προελάσει τῶν Ρώσων οἱ Ἀφγανοὶ προσεκάλεσαν τὴν ἀγγλικὴν ὀροθετικὴν ἐπιτροπὴν να μεταβῆ εἰς Χεράτην ὅπως διευθύνῃ τὴν ἀμυναν τοῦ φρουρίου τούτου. Ἀφ' ἑτέρου ὁ στρατηγὸς Κομαρώφ ἀγγέλλει ὅτι οἱ Ἀφγανοὶ προσήγγισαν τὰς ρωσικαῖς προφυλακαῖς αἰτινες ἔμειναν ἀκίνητοι και τηροῦσιν ὅλως ἀμυντικὴν θέσιν. Δὲν εἶνε λοιπὸν δύσκολον να ἐπαναληφθῇ και ἐνταῦθα τὸ πικινίδι τῆς Πενταεγ και οὕτω να δοθῇ ἀφορμὴ πρὸς ἔκρηξιν τοῦ πολέμου. Τὰ πράγματα ἐν τούτοις εἶνε σοβαρώτατα.

—Οἱ κάτοικοι τῆς συνοικίας Γενιμεχανέν ἐν Ὀρτάκιοι τῆς Κων]πόλεως διατελοῦσιν ἀπὸ τινος καιροῦ ἐν μεγάλῃ ἀνησυχίᾳ, διότι ἅμα νυκτώσῃ ἐξακολουθοῦσι τακτικοὶ λιθοβολισμοὶ κατὰ τῶν οἰκιῶν παρατεινόμενοι ἐπὶ ὥρας πολλὰς· πολλῶν δὲ παραθύρων αἱ ὕαλοι συνετρίβησαν. Ἐξ ἧ ἑπτὰ ὑποπτοὶ συνελήφθησαν και ἐφυλακίσθησαν, ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ λιθοβολισμοὶ ἐξηκολούθουν ἐνῶ ἐκεῖνοι ἦσαν ἐν τῇ φυλακῇ ἀπελύθησαν. Τὰ γραβδια και οἱ ἀπλοικοὶ κάτοικοι τῆς συνοικίας θεωροῦν τοὺς λιθοβολισμοὺς ὡς ἐνεργουμένους ὑπὸ βρουκολάκων ἢ ἐξωτικῶν. Φαντάσθητε λοιπὸν συναικίαν ὀλόκληρον διατελοῦσαν ἀνάστατον ἐφ' ὄλην τὴν νύκταν, διότι οἱ κ. κ. βρουκόλακες διασκοδάζου) παννυχί ρίπτοντες πέτρας και συντρίβοντες παράθυρα, λαμπύρας και κάπου κάπου και καμὴν κεφαλὴν εὐτραφοῦς ἀρμενίου, (διότι ἀρμενικὴ ἡ συνοικία). Ἐδῶσαν rendez-vous ἐκεῖ οἱ ἔγγονοι τῆς Αὐλῆς και τοῦ Βελζεβούδ και παίζου) τὸ τόπι των νομίζοντες τὰς λείας ὡς πορτελάνη κεφαλὰς τῶν κατοίκων ὡς κανέν ντζούζ-μειδάνιον ἐφ' οὐ κυλινδοῦν ιαραχωδῶς τὰ λίθινα τόπιά των. Γρατὰ τις ἀρμενία ἐβεβαίου μεθ' ἔρκου ὅτι εἶδεν ἢ τάλαινα περὶ τὴν 2 ὥραν τῆς νυκτὸς τουρκιστί, μέλανα πετεινὸν διερχόμενον σοβαρῶ; τὴν συνοικίαν και προσκαλοῦντα εἰς τὸ

πικινίδι τοῦ; ἀοράτους συντρόφους του. Ἐτερός τις Ἰουδαῖος ἀναφέρει ὅτι εἶδεν ἐγειρόμενον ἐκ τοῦ μνήματος σεβασμιόντινα γέροντα και κατερχόμενον βραδέως τὰς κλιτύας τῶν Ἰουδαϊκῶν μνημάτων. Ἄλλη τις εἶδε γυναῖκα λευχείμονα, ἐρυθρὰ φέρουσαν ὑποδήματα διερχομένην τὴν συνοικίαν. Τίς ἠξέυρει; Ἴσως ἦσαν οἱ σύντροφοὶ τοῦ πετεινοῦ. Ἐρωτηθεὶς μάντις Ἰουδαῖος ἀπεφῆνατο ὅτι πρέπει να κενωθῶσιν αἱ οἰκίαι τῆς συνοικίας, διότι τὸ πνεῦμα [τὸ στοιχεῖο] τῆς συνοικίας μέλλει να συζευχθῇ ἐρατεινὴν τινα νεράιδα και ἀπήτει να κενωθῶσιν αἱ οἰκίαι τῶν ὁποιων τὰς ὕαλους συνετρίβεν ὅπως ἐκεῖ τελεσθῶσιν οἱ γάμοι του ἐν πάσῃ μεγαλοπρεπειᾳ. Τρεῖς λόχοι στρατοῦ μετὰ φανοῦ και φώτων βεγγαλικῶν περιέζωσαν τὴν ἀπειλουμένην συνοικίαν, οἱ δὲ δαίμονες πτοηθέντες δὲν ἐτόλμησαν να παίξου) τὸ πικινίδι του; τὴν νύκτα ἐκείνην. Φοβοῦνται και οἱ δαίμονες τὸ φῶς! Καὶ τῶρα; Περίτρομοι οἱ κάτοικοι τῶν ἀπειλουμένων οἰκιῶν ἐγκαταλείπου) ὁ εἶ; μετὰ τὸν ἄλλον τὰς οἰκίας των, ἢ δὲ μετανάστευσις αὕτη ἀποκληθήσεται ὑπὸ τῆς ἱστορίας Ἀρμενικὴ μετοικεσία ἐξ Ὀρτάκιοι.

[Ἐκ τοῦ "Νεολόγου"]

Κατὰ τὴν «Ἀκρόπολιν» Ἀθηνῶν ἐφονεύθη Κύπριος ἐργάτης ὑφ' ἑτέρου συμπατριώτου του μεθ' οὗ πρὸ ἡμερῶν εἰργάζετο ἐν Κηφισσίᾳ. Ἐνῶ ἐκάθητο ἀμφοτέροι ἐν τινι καφενείῳ, ὁ φονευθεὶς, κατόπιν φιλονεικίας ἐρεθισθεὶς, εἶχεν ἐξαγάγει ρεβόλβερ ἵνα πυροβολήσῃ κατὰ τοῦ συνεργάτου και συμπατριώτου του, ἀλλ' ὁ δεύτερος οὗτος δι' ἐπιτηδείας στροφῆς προφθάσας ἐπληξε τὸν ἐξαγαγόντα τὸ ρεβόλβερ δι' ἐγγειριδίου εἰς τὸν θώρακα, ἐξ οὗ και ἀμέσως ἐξέπνευσεν. Ὁ φονεὺς συνελήφθη και κρατεῖται εἰς τὴν φυλακὴν.

Ἄγνοῦμεν τίνες οἱ Κύπριοι οὗτοι ἐζητήσαμεν ἡμῶς πληροφορίας και ἀφοῦ μᾶθωμεν θέλομεν δημοσιεύσει τὰ ὀνόματά των.

—Εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου ἐφοίτησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐξάμηνον 2825 σπουδασταί. Τούτων 119 ἦσαν τῆς Θεολογίας, 889 τῆς Νομικῆς, 12 τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, 108 τῆς δασονομίας, 975 τῆς ἰατρικῆς, 571 τῆς φιλολογίας, 154 τῆς φαρμακευτικῆς σχολῆς.—Οἱ φοιτηταί τῆς Ἐρλάγγης

ἀνήλθον κατὰ πρώτην φοράν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου εἰς 810 ταῦτ' ἑκτέον καὶ περὶ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὑβίγγης, εἰς ὃ ἐφοίτησαν 1422 σπουδασταί.

— Γνωστὸν ἐστὶ αἱ γαλλικαὶ Βουλαι ἐψήφισαν εἰκοσακισχίλια φράγκα διὰ τὴν κηδείαν τοῦ Βίκτορος Οὐγώ. Ἄλλὰ διὰ τὴν κηδείαν ταύτην ἐδαπανήθησαν 101,000 φρ. ὥστε ὑπεβλήθη ἤδη πρότασις εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς συμπλήρωσιν τῆς πιστώσεως.

— Τὰ ἡμερομίσθια τῶν θεριστῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λαρίσσης ἐφθασαν εἰς γρόσια 45—55 δι' ἕκαστον ἄτομον ἐνῶ ἄλλοτε μόλις ἐφθασον εἰς γρ. 10—15.

— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου ἐπὶ τῆς Ἰνδικῆς ὑπουργὸς ἔλαβε σπουδαιότατον κρυπτογραφικὸν τηλεγράφημα.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἡ πόλις ἡμῶν προσεκτήσατο καὶ ἕτερον ἰατρὸν, τὸν ἐκ Καρτανιάς τῆς Θεσσαλίας κ. Μ. Δημάκην, ἀποπερατώσαντα τὰς ἰατρικὰς σπουδὰς του ἐν Ἀθήναις, κατοπιν δὲ εἰς Παρίσιου; μεταβάντα καὶ ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη τελειοποίησαντα ταῦτα διὰ τῆς καθημερινῆς ἐν τῇ κλινικῇ πείρας καὶ ἐφαρμογῆς τῆς ἐπιστήμης του καὶ διὰ τῶν ἀρμοδίων πτυχίων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τούτων ἐφοδιασθέντα. Κατοικεῖ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Θεμιστοκλέους Κ. Συμεωνίδου [πλησίον τῆς Ἐκκλησίας ἀγ. Νάπας], δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπόρῳ δωρεάν κατὰ πάσαν Τρίτην καὶ Σάββατον ἀπὸ τῆς 3 μέχρι τῆς 4 μετὰ μεσημβρίαν.

Τὴν Δευτέραν (22 Ἰσταμένου) ἀφίετο ἡ "Πούνα", μεταφορικὸν ἀγγλικὸν, κομίσσα σα περὶ τοὺς 350 στρατιώτας ἐν οἷς καὶ πολλοὺς ἀθροεῖς. Ἄδειται ὅτι μέχρι τῆς 15ης προσεχοῦς μηνὸς καὶ ἄλλος μέχρι 5 χιλ. στρατὸς θὰ ἀφίχθῃ ἐνταῦθα, τρία δὲ τάγματα θὰ διαχειμάσωσιν ἐν Κύπρῳ. Πάντα ταῦτα ὁμοῦ; θὰ ρυθμισθῶσιν κατὰ τὴν τροπὴν ἣν τὰ πολιτικὰ ζητήματα Ἀφγανιστάν καὶ Αἰγύπτου θὰ λάβωσι. — Κατὰ τηλεγράφημα φθάσει κατ' αὐτὰς εἰς Λάρνακα ὁ τὴν Μεσόγειον περιοδεύων Ἰταλικὸς σκόλος, ἐκεῖθεν δὲ ἀφίχθησεται καὶ εἰς Λεμεσόσιν.

Ἄλλοίμονον! Ὁ μόνος πρὸς τὴν ἀποβήθραν περίπατος τῶν οἰκογενειῶν ἐκλείσθη πλέον δι' αὐτὰς διότι, χάρις εἰς τὸ φιλελεύθερον τῆς Κυβερνήσεώς μας, κατεσχέθη οὐ πρὸς καθ' ὁλοκλήριαν ὑπὸ ἀσέμνων καὶ αἰ

σχρολόγων Μυχδαληνῶν καὶ τῶν ταῦτα ἀκολοθούτων ἐτι αἰσχροτέρων πειλατῶν των. Οὐδέποτε ἐφραναζόμεθα ὅτι εἰς τοιοῦτον σημεῖον ἐξαχρειώσεως τῆς δημοσίου ἠθικῆς θὰ ἐπέτρεπεν ἡ Κυβέρνησις; ν' ἀφίχθῶμεν φαινομένη ὄλω; ἀπχθῆ; καὶ ἀδιάφορος; εἰς μυρίας αἰσχρολογίας ἐκπομιζόμενα; ἐν μέσῃ ὁδῷ καὶ δημοσίου; περιπάτου; ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων τῆς. Οὐδέποτε λέγου ἐφραναζόμεθα ταῦτα, ἀλλ' αἱ τελευταῖαι ἀποκαλύψεις τῆς "Pali Mali" μᾶ; ἀπήλπισαν πλέον, διότι, ὡ; λέγομεν ἡμεῖς; οἱ Κύπριοι, "τὸ ψάρι, ποῦ τὴν κεφαλὴν ἐρωμαξ". Ἐν τούτοις ἐλπίζομεν ὅτι καὶ τῆς "Pali Mali" τὰ γραφόμενα ὑπερβολικὰ εἶνε, καὶ φροντίς πρὸς περιστολὴν τῶν ἀσέμνων γυναικῶν τε καὶ λόγων θὰ ληφθῆ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς μας;

Λάρνακι τῆ 24 Ἰουλίου 1885.

Πρὸς τὴν ἀξιότιμον Σύναξιν τῆς "Σάλπιγγος".

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν περιεργόν τι συνέβη ἐνταῦθα, ὅπερ μεγάλην ἐκπληξιν ἐποίησεν εἰς πολλοὺς, οὔτινες ἀνεφώνησαν ὅτι ἀληθῶς; "οὐδὲ Τούρκικα".

Πρὸ ὅκτω περιπτῶν ἐτῶν ἠγόρασαν τινες ἐνταῦθα πρᾶ τινος Μουσταφᾶ μετὰ καὶ τῶν ἐπιστήμων τίτλων, χωράφιον πλησίον τῆς Λάρνακας; κείμενον ἀντὶ εἰκοσιπέντε λίτρων ἀγγλικῶν, ἐξώδευσαν δ' ἐνοσιεῖται ἄλλα τόσα, ἴσως, πρὸς καλλιέργειαν αὐτοῦ. Πέριον ὁ Μουσταφᾶ; οὗτος ἀπέθανε κατὰ χρεωσ; οἱ δανεισταὶ του; ἀπελθόντες εἰς τὸ εὐλογημένον γραφεῖον τοῦ Ταποῦ, ἔμαθον μετὰ χαρᾶς ὅτι ὑπάρχει γεγραμμένον ἐπ' ὀνόματι τοῦ χρεώστου των πρὸ δεκατριῶν ἐτῶν τὸ ἄνω ρηθὲν χωράφιον καὶ ὅπερ θεβαίω; τῷ ἀνήκε μέχρι τῆς σήμερον!!!

Ἐξεδόθη λοιπὸν δικαστικὴ ἀπόφασις ἵνα τὸ χωράφιον πωληθῆ διὰ δημοπρασίας διὰ νὰ πληρωθῶσιν οἱ δανεισταὶ του; μετ' ὀλίγας δ' ἡμέρας ἠγόρασεν αὐτὸ ὁ κ. . . ἀντὶ τῆς εὐτελοῦς τιμῆς; ἐξακοσίων μόνον γροσίων χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ καλῶ; οὔτε ὁ νέος; ἀγοραστής ποῦ ὑπῆρχε τὸ χωράφιον τοῦτο. Προσκλήθει; ὁ τῆς Λάρνακας; μουκτάρης ἵνα ἐπικυρώσῃ τὸ πρὸ τῆς κατακυρώσεως; ἀπαιτούμενον μορτυρικὸν ἀπεποιήθη, διότι ἐγνώριζεν ὅτι ὁ μακαρίτης Μουσταφᾶ; δὲν εἶχε χωράφι, ἀλλ' οἱ ὑπαλλήλισκοι τοῦ Ταποῦ τὸν ἠπέλησαν ὅτι θὰ τῷ ἐπιβληθῆ πρῶστι μὲν ἂν δὲν σφραγίσῃ!!!

Λαβόντες ἐν τούτοις γνώσιν τῆς πωλήσεως ταύτης οἱ πρὸ ὀκταετίας; ἀγορασταὶ ἐσπέυσαν πᾶραυτα ὅπως; δι' ἀναφορᾶς των ἐκθέσωσι τὰ γεγονότα τῷ διοικητῇ, συνάμα δὲ ἀπέδειξαν διὰ τῶν εἰς χεῖρας των κοτζαβάνων ὅτι τοῦτο ἀνήκεν εἰς αὐτοὺς καὶ τοιοῦτοτρόπως ἠδυνήθησαν νὰ γλυτώσωσι τὸ κτῆ

μά των ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν δανειστῶν τοῦ προκατόχου. Ἡ δὲ Κυβερνητικὴ ἀπάντησις ἦτο μόνον ὅτι εἶνε "λάθος τοῦ Ταποῦ". Ἀκουσατε τὴν ἀπάντησιν ταύτην καὶ μὴ φριξήτε, καὶ μὴ ἀνυπομονήσητε ὅτι καὶ ἡ ζωὴ καὶ ἡ τιμὴ ἀλλὰ καὶ ἡ περιουσία μας; διακινδυνεύει, ἀφοῦ μὲ ἐν λάθῳ; τῶν ἀγαθῶν κκαττιπαδων καὶ λάθος; τὸ ὅποσον μένει ἀδιόρθωτον ἐπὶ ὅθλα ἔτη, χάνει τις τὸ κτῆμά του!!! Καὶ ποῖα λοιπὸν πίστις μᾶς; μένει πλέον εἰς τὸ Τετέρῃ Χακακωνῆ; ὅταν ἀφοῦ ἀπολέσω ἕκ τινος περιστατικοῦ τοὺς τίτλους μου; ἀπόλλυμι; πλέον καὶ τὴν περιουσίαν μου;

Ὁφθαλμὸς περιεργου.

Υ. Γ. Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐξελέγη Ἐπιτροπὴ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, σήμερον ὁμοῦ; κυκλοφορεῖ εἰδοποίησις ὅτι περαιτεῖται ἡ νέα αὕτη ἐπιτροπὴ πρὶν ἢ συνεδριάσῃ. Ἀκηδία πλέον καὶ ἀμεριμνησία περὶ παντὸς κοινοῦ.

Χθὲς ἐγένετο ἀρπαγὴ κόρης τινὸς ἐκ τοῦ χωρίου Μ. νόγια, ὁ δὲ πατὴρ αὐτῆς ἦλθεν ἐνταῦθα ἀναζητῶν αὐτήν. Ὡ; λέγεται οἱ νέοι Πάριδες τῆς νεαρᾶς; Βλένης; εἶνε δύο Τούρκοι οἵτινες ἐφερον αὐτήν εἰς Λάρνακα ὅπου καὶ τὴν ἔχρυν κρυμμένην.

Τὰ Δικαστήρια ἔκαμαν παύσεις ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 3 προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.

Φίλι Σαλιπιγκτά.

Συμβουλευόμεν τὸν κ. Α. Χ. Π. σὺν τῇ θέσει ἣν κατέχει νὰ μὴ ζητῆ νὰ γίνῃ καὶ ὑπαστυνόμος, διότι ζητῶν τις νὰ ἐμποδίσῃ τινὰ λουόμενον ἐν τῷ λιμένι δὲν εἶνε ἐργασία ἀνήκουσα πρὸς αὐτὸν νὰ ἐξετάσῃ, εἰμὴ τῆς Ἀστυνομίας.

Ὁ κ. ὑπαστυνόμος; μας εἶνε εἰς θέσιν ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένην ὥστε νὰ φροντίσῃ περὶ τῶν τοιοῦτων; εἶνε νέος; γνωρίζων πάσαν γλώσσαν, καὶ περὶ παντὸς; συζητουμένου ἀντικειμένου; τί νομίζεις;

Κυρήνεια 26 / 85.

Ὡ; γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λευκωσίας; ἐξελέγη πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐπιτροπὴ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων συνιστάμενη ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Κυριακίδου, ὡ; ταμίου, Χρ. Σεβέρη, Π. Γ. Μιχαηλίδου, Τ. Πασχαλίδου, Κ. Λυσανδρίδου καὶ Γ. Ν. Παπαδοπούλου ὡ; γραμματέως. — Ὁ κ. Σίγαρ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαρχ. Δικαστηρίου Λευκωσίας; ἀνεχώρησεν εἰς Ἀγγλίαν ἐπὶ ἐξαμηνίῳ ἀδείᾳ ἀπουσίας. — Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος; ἀνεχώρησε χάριν ἐξοχῆς; εἰς τὴν Μονὴν; ἀγ. Ἡρακλειδίου ἐνθα; θέλει διαμείνει τινὰς ἡμέρας καὶ εἰτα; ἀφίχθῃ τῆς περιοδείας; αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ὀρεινῆς. — Οἱ πυρετοὶ ἐπιτείνονται.

Μ Α Κ Ε Δ Ο Ν Ι Α .

ΑΣΜΑ Α ὑπὸ Π. Σουδ. σδ.

ΕΞ ΟΙΚΡΙΣΘΝ ΤΑ ΒΕΛΗ

(συνέχεια)

Ἐξήτει εἰς τὴν πτώσιν τῆς τῶν Ἀθηναίων ἢ παλῶν
τῆς Θράκης τὴν βοήθειαν καὶ τῆς Μακεδονίας,
Ἄλλ' ἦλθον εἰς ἀπαιτήσιν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὅλη;
Ἦχοι τριγμῶν ἀλύσσεων καὶ φθογῶν ἀγωνίας.
Ποῦ εἶνε νῦν ὁ Φίλιππος; Ποῦ εἶναι ὁ Φωκίων;
Φρουρῶν Λατίνων ἀντηχέει κραυγὰς τὸ Ἐρεχθίδιον.

Ἐκ τῶν ἰδίων σου βελῶν τὸ στήθος σου ἐπώνει . . .
Τοῦ Ὀλυμπίου σου Διὸς τὰς αἰωνίους στήλας
Με πύργον δημεγερετικὴν εἶχε συντρέψει μόνη
Καὶ διεδέχθη ὑπ' αὐτὰς τὸν Φίλιππον ὁ Συλλυκίς.
Ἄν ἡ πικρὰ μετάνοια δὲν ἀνορθεῖ τὰ Κράτη,
Συντρέχει ὅμως Πρόνοια τὰ ἔθνη ὑπερτάτη!

Ἰπὸ τοὺς ξένους ἔπεσαν οἱ τοπικοὶ σου θρόνοι,
Ὡς δάφνης φύλλα ἔρρευσαν οἱ χρόνοι τῆς εὐκλείας,
Ἄλλὰ τὸν πατριωτισμὸν διέσωσαν οἱ χρόνοι
Ἄστρα ὑπὸ τὰς πυκνὰς νεφέλας τῆς δουλείας.
Ἰπὸ τῆν τέφραν ἠῤῥξαν τὸ πῦρ τοῦ πνεύματός σου
Καὶ λάβαν ὁ ἐντάφιός ἐκράτει παγετός σου.

Διέσχισε τὰ κύματα τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης
Ἡ ἔθνικὴ σου κιβωτός μετ' ὁ Σταυρὸν σημαίαν,
Διήλθες τῶν ἐρήμων σου τὰς ἀχάνεις ἐκτάσεις
Κ' ἐρρίφθης εἰς τὸν Ὀλυμπον μ' ἀντάρτιδά ρομφαίαν.
Ἄλλὰ ἐκ τοῦ Ὀλύμπου σου πρὸ τῆς Μακεδονίας
Ὅποιας ἡ καρδία σου ἠσθάνθη ἀγωνίας!

Καὶ δούλην καὶ κυρίαρχον σ' ἐθαύμασεν ἡ Δύσις!
Ἄγία καὶ φιλόσοφος κ' εἰς τὸν ἐγωϊσμὸν σου,
Ἡ παλλουσα τὸ δόρυ σου, ἡ σύρουτα ἀλύτσεις,
Φῶς καὶ ἀγάπην ἔχεις μετ' ὁ πολιτισμὸν σου!
Θάρρει, Ἑλλάς μου! Ὁ Θεὸς ποτὲ τοῦ δὲν κρημνίζει
Τὸ ἄστρον ὅπερ ἔστησε τὰ ἔθνη νὰ φωτίζη.

ΑΣΜΑ Β'.

ΤΙΝΕΣ ΣΕΙΣ ΕΙΣΘΕ;

Διότ' ἡ ἐγωϊστικὴ Ἑλλάς τῶν πάλαι χρόνων
κατὰ παντός ἐγωϊστοῦ Ἄνδρός τῆς ἡγωνίας
Κ' ἐλάκτισε τὸν Φίλιππον ὡς ἐλευθεροκτόνον,
Δὲν εἶνε χώρα Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Μακεδονία;
Ἐὰν τοῦ Αἴμου ἡ κοιλάς Ἑλληνικὴ δὲν εἶνε
Ἔστωσαν χῶραι Καφρικαὶ κ' ἡ Σπάρτη κ' καὶ Ἀθήναι!

Ἄλλ' ἂν δὲν εἶν' Ἑλληνικὴ ἡ γῆ τῶν Μακεδόνων,
Ποίη ἡ ἔθνικότης τῆς καὶ ὁ φυλετισμὸς τῆς;
Ὅποιαν γλῶσσαν ὁμιλεῖ πρὸ τριαχιλίων χρόνων;
Ὅποια ἡ θρησκεία τῆς καὶ ἡ ἰματισμὸς τῆς;
Τὴν περικεφαλαίαν τῆς, τ' Ἀχαικὸν τῆς κράνος
Περιεβλήθησαν ποτὲ Λυδὸς ἢ Τουρκομάνος;

Ἄν τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς εἶχ' ἡ πολυθεία,
Ὀρθόδοξοι ὡς Λάκωνες ἦσαν οἱ Μακεδόνες,
Εἰς τὴν Ροδόπην ἔπεμπε χρησμούς τῆς ἡ Πυθία,
Καὶ θύοντας εἰς τοὺς Δελφοὺς τοὺς εἶδον οἱ Αἰῶνες.
Εἰς τὸν ναὸν τῆς Δήμητρος μετ' ἀτάσεις καὶ μετ' ἀμύρτα
Ὡς Ἀθηναῖοι, ὡς Ἀρκὰς ὁ Μακεδὼν ἐσκήρτα.

Καὶ ἔταν τοῦ ἰδανισμοῦ αἱ προσωποποιήσεις
Εἰς μίαν τρισυπόστατον ὑπέκρησαν Τριάδα,
Πρὸς Μακεδόνας ἤχησαν αἱ πρῶται προσφωνήσεις
Τοῦ Παύλου, πρὶν εἰς Βάπτισμα καλέσῃ τὴν Ἑλλάδα [1]
Οἱ Μακεδόνες ἔκτοτε διὰ τοῦ αἵματός των
Τὰ ἄρθρα τῆς Ἑλληνικῆς στηρίζουν πίστεως των.

[1] Ἴδε τὰς πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολάς Παύλου
τοῦ οὐρανοβάμονος.

Οἱ τὴν Μακεδονίαν μαζὶ ζητοῦντες τίτες εἴθε;
Ἡ ἀνθρωπότης τὰς καλεῖ περιέργως, προβῆτε!
Μὲ βδελυγμῶν ἐρωτοῦν τὰ ἔθνη πῶς καλεῖσθε;
Ἐπώνυμον δὲν ἔχουσιν οἱ νόθοι καὶ οἱ ἀλλοτρίοι
Τοῦ Κόσμου τὸ κριτήριον τοῦς πειλοῦ, τὰς προσμένει,
Περγαμηνὰς πολιτισμοῦ ζητεῖ ἡ οἰκουμένη.

Ῥωμοῦνοι! Σέρβοι! Βούλγαροι! Ναι, Σαῖ; ἄλλ', εἰπατέ μου.
Σεῖ; εἴθε τίτες; ἔχετε καθόλου ἱστορίαν;
Τόσον πτωχὰ ἐπίθετα δὲν ἤκουσα ποτέ μου.
Καὶ σεῖ; λοιπὸν εἰς τῶν ἔθνων βιοῖτε τὴν χορείαν;
Τῆς χώρας τ' Ἀλεξάνδρου μαζὶ λοιπὸν ὡς κληρονόμοι
Ἰψοῦσθε εἰς τοὺς ὕψους καὶ σεῖ; καὶ σεῖ; ἀκόμη;

Καὶ Ὀστρογότθους ἤκουσα, Κίπρους, Γαλλάτας, Οἰνοῦς,
Ἦκουσα Τούρκους, Ἀραβίκα, Πέρσας, Λυδοὺς, Τυρίου;
Ἄλλὰ τοὺς Σέρβους πάποτε, οὐδέποτε Ρωμοῦνοῦς.
Βουλγάρους μόνον ἤκουσα τοῦ Κρόνου τοὺς ἀγρίους [1]
Αὐτοὶ ὅταν κατέπιπτε τοῦ Γένους μαζὶ ὁ λέων
Λύκοι πεινῶντες ὤρμησαν ἐκ Σευθικῶν σπηλαίων
(ἀκολουθεῖ)

[1] Ὁ φυλετισμὸς τῶν Βουλγάρων ἐστὶ κρᾶμα Μογγολο-
κοῦ, Ταταρικοῦ καὶ Οὐνικοῦ αἵματος.

ΕΜΠΟΡ. ΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασίον ἄπισσα γρ.	215
„ συνήθη γερά,,	190—205
„ κόκκινα καὶ ξυλισμένα	150—180
Ρακὴ σοῦμα ἡ ὀκτὰ παρ.	67
σίτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ.	22—25.
κριθὴ „ „	11—12.

Αἶνιγμα 72

Μὲ κάππα τοῦ; στομάχου; σφοδρῶς στενοχωρῶ
Μὲ Μ, δὲ εἶμ' ὀλέθριον δρέπανον τῶν βροτῶν.
Μὲ Π, δὲ τοὺς ὀδεύοντας καὶ ἀπόρους ὀδηγῶ.
Μὲ Φ, δὲ εἶμ' ἀφορητὸς μελεᾶς τῶν γεωργῶν.
Ἄκεφαλον δὲ εἶμι γῆς μέρος ὕψηλόν.

Πολ. Χ Γαβριηλίδης.

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Η Σ Ε Ι Σ .

Ὁ Κοσ. Φίλιππος Χρ. Λαμπῆς μετακομίσας τὸ Ζα-
χαροπλαστεῖόν του «ἡ Λεμησσοῦ» εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 143
καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ὁδῷ καὶ ἀγορᾷ κειμενον μαγαζεῖον, εἰδο-
ποιεῖ παντας, ὅτι διαφόρων εἰδῶν καὶ καλλίστης κατα-
σκευῆς γλυκίσματα πωλεῖ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς
συγκαταβατικωτάτας τιμὰς, εἰς τρόπον ὥστε οἱ ἐπι-
σκεπτόμενοι τὸ Ζαχαροπλαστεῖόν του ἐξέρχονται κατὰ
πάντα εὐχαριστημένοι.

Εἰς τὴν ὁδὸν «Albert» (Λεμησσοῦ) παρὰ τὴν οἰκίαν
τοῦ ἰατροῦ Κασιάν πωλεῖται οἰκόπεδον ἔγον μῆκος κα-
τὰ τὴν γραμμὴν τῆς ὁδοῦ 33 πῆχεις, βάθος δὲ 40 με-
τὰ τινων ἐν αὐτῷ θεμελιων.—Πωλεῖται ἐπίσης μίαν με-
ρὶς (τὸ 1]40) τῆς Γολέττας «Φιλανθρωπία» διοικου-
μένης ὑπὸ τοῦ Καπτάν Δημητρίου Μαρνέρου.—Ἐν κα-
ζάνι ρακῆς χωρητικότητος 440 καὶ ἐπέκεινα ὀκτάδων,
καλλίστης τῆς Χίου κατασκευῆς καὶ ζυγίζον ἄνω τῶν
100 ὀκτάδων. Περὶ ὄλων τούτων ὁ βουλόμενος ἀπο-
ταθήτω πρὸς τὸν κάτοχον κύριον Χρηστοφάκην Τελε-
βάντου ἐν Λεμησσοῦ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.